

■ Tural Cəfərli

ÖMÜR

Bilsən ki, ömrün sonudu,
Bitir, bitir, ləp sonudu.
Nə ağırlı, nə kədərli,
Uşaq üzlü, xoş sıfətli,
Bir xatirə seç özünə...

Gecədirse, göy üzündən
Ulduzlardan birini seç
Arzuları azad eylə,
Ümidlərin içindən keç...

Səhərdirsə, bir çay süzüb
Dəm yerinə sevgi qoyub
Çağır qonaq gəlsin yenə
Qonaq gəlsin ömrün yenə...

Yox, əger, daha geddirse,
Ömür bitmək üzredirse,
Əllərindən qaçan ömrü,
Gözlərindən uçan ömrü,
Bir nəfəslək dərib qoxla,
Qoxla, rahat-rahat qoxla.
Sonra vərəq çıxar ordan
Son cümləni yaz vərəqə
O cümlədən tanıyacaq
Doğmaların yəqin səni...

Bilsən ki, ömrən sonudu,
Qorxma, canım üçün qorxma.

* * *

Aldatmağa özümdən başladım,
Ən şirin sözümdən başladım.
Çox da görmək istəyirdim
Çox da bilmək istəyirdim
Yalanları yaxşı görüb,
Yaxşı sezib anladıqça,
Sıxlırdım öz içimdə
Odur sıxıntıdan qurtulmaqçun
Qapanmağa gözlerimdən başladım...

SUAL

Nə sorğu-sualdı görən?!
Nə imtahandı belə?
O dünyada hazırlanın,
Nə tapmacadı elə?

Mən bilmirəm, nə olacaq,
Nə olsa da bir cavabım
Mənimlə birgə olacaq...

Bölüşəndə günahlarım
Görsəm cəhənnəmdi yaxın
Heç vecimə almayıacam
Yanmaq ateşdə nə ki?
Bu dünyada yaşadınsa,
Hər şey cəhənnəmə ki...

BULUD

Bu yağışa daş da atsan,
Bu yağış heç kəsən deyil.
Baxma üstümüz islənib,
Ruhumuz heç küsən deyil.

Yığılıb bir topa bulud,
Başımın üstündə durub
Nə çəkilir, nə dağılır,
Bilmirəm nə hiyələ qurub.

Bu buluda söz atıram,
Qaş oynadıb, göz atıram.

Nə edirəm alınmır ki,
Nə edirəm xeyri yoxdu...

Üzülü qonaq kimi durub,
Getmir, inad edir, getmir...
Demə yola salınmır ki,
Hər gün ötərrəm onu mən,
Həm gecədən, həm səhərdən,
Bir-bir götürərəm onu mən.

Tale adlı bir nəsnədə,
Oyun qurub gözləyirik.
Qalib məlum, məğlub məlum,
Onda nəyi izləyirik?

ARZU

Qəribə arzular var,
Məselən arzuya bax:
“Görüm səni nə edim,
Necə edim deməyəsən...”
Sən Allah, sən mənim canım
Belə də arzu olar?!

Biz arzularımızı da,
Özümüz kimi qəfəsə salmışıq
Açıarı da atmışıq dənizə....
Gel indi arzu tut sən,
Tutsan balıq tutarsan
Qarmağın yaxşı olsa...

Bizim arzularımız,
Elə əlçatmazdı ki...
Bir də o arzulardan
Özümüzə yuva qursaq
Bir gün də o yuvada
Rahat ola bilmerik...

Bir arzudan neçə söz,
Neçə fikir dağıldı.
Arzular yaşamaq üçün,
Uydurulmuş nağıldı.

SÖZ

19